

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU</p>
---	--	---

13. mart 2013.

SCA-11-0030

Tužilac

Kojeg zastupa [REDACTED], advokat iz [REDACTED]

Protiv

Tuženi

[REDACTED]
Koji zastupa Kosovska agencija za privatizaciju, Ilir Konushevci 8, Priština

Prvo veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (Posebna komora) koje čine predsedavajući sudija Alfred von Keyserlingk, sudija Shkelzen Sylaj i sudija Čerim Fazliji nakon većanja održanog 13.03.2013 donosi sledeću

REŠENJE

- 1. Prihvata se povlačenje zahteva za uključivanje u konačan spisak za privatizaciju.**
- 2. Što se tiče ostalih zahteva tužba se odbacuje kao neprihvatljiva.**

Istorijat postupka i činjenično stanje

Podneskom od 04.07.2012, tužilac traži da Posebna komora razmotri rešenje koje je doneo Opštinski sud u Prizrenu i Okružni sud u Prizrenu i da se donese rešenje kojim se njemu dodeljuju neisplaćene plate i drugi troškovi od privatizacijske prodaje preduzeća, počev od 18.05.1994 do dana privatizacije, 19.04.2007. On nije dostavio iznos, koliko eura traži. Umesto toga, on traži da sud imenuje veštaka koji će odrediti iznos plate koje je dospela za plaćanje. Tužilac tvrdi da ima pravo na neisplaćene plate shodno rešenju Opštinskog suda u Prizrenu od 04.03.1998. On traži da Posebna komora potvrdi ovo rešenje, tvrdeći da bez takve potvrde Posebne komore rešenje ne bi bilo izvršeno niti poštovano. Dalje, u svojoj tužbi tužilac traži uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od privatizacije preduzeća. Tužilac traži da Posebna komora potvrdi odluku Radničkog saveta od 06.07.2004 o njegovom imenovanju na mesto Direktora DP-a koje je bilo zakonito i u skladu sa Statutom preduzeća i važećim zakonom. Tužilac tvrdi da ima 40 godina radnog iskustva do penzionisanja 10.09.2007.

U odbrani tužene strane od 21.09.2012, tuženi tvrdi da tužbu treba odbiti kao neosnovanu. Tuženi navodi da revizija spiska radnika čeka na rešavanje u Posebnoj komori pod brojem SCEL-11-0053 i da je tužilac već podneo tužbu, pod brojem SCEL-11-0053-C0198. Tuženi tvrdi da je zastarela tužba za neisplaćene plate zasnovana na rešenju Opštinskog suda u Prizrenu, od 04.03.1998, shodno članu 371,

373 i 379 ZOO (Zakon o obligacionim odnosima). Tuženi tvrdi da zahtev tužioca za potvrđivanje odluke Radničkog saveta kojom se imenuje na mesto Direktora DP-a te usled toga i njegov radni odnos je neosnovan jer je na osnovu ove odluke njegov radni odnos prekinut.

Obaveštenjem od 02.03.2011, Okružni sud u Prizrenu dostavio je Posebnoj komori predmet Okružnog suda u Prizrenu Ac.no.236/2010 (žalba protiv rešenja opštinskog suda u Prizrenu C.nr.999/99 od 24.02.2010), navodeći da nema nadležnost.

Dana 14.06.2012, Posebna komora je preuzela predmet Ac.no.236/2010 iz Okružnog suda u Prizrenu u Posebnu komoru, radi rešavanja.

Na raspravi od 27.02.2013, tužilac, nakon saznanja da spisak radnika u kojem je on žalilac čeka na rešavanje u PKVS (SCEL-11-0053-C0198), povukao je njegovu tužbu kojom zahteva uključivanje na konačan spisak radnika u ovom postupku u predmetu SCA-11-0030.

Tuženi, iako je obavešten da ga mora zastupati advokat i upozoren da bez zastupanja od strane advokata može se doneti presuda zbog izostanka, pojavio se na raspravi bez advokata. On pretpostavlja da je zakon o Posebnoj komori manje važnosti od Zakona o Parničnom postupku, prema kojem nije potreban advokat.

Vezano za ostale detalje upućuje se na spise predmeta.

Pravno obrazloženje

1.

Navodi tužioca se ne uzimaju u obzir jer nisu podneti od strane advokata.

Pred posebnom komorom sve stranke, osim fizičkog lica, mora zastupati advokat (Aneks član 24 ZPK 04/L-033). Ovo takođe važi za DP koje zastupa KAP. U tekstu ove odredbe nedostaje naznaka zašto ne bi trebalo da se primenjuje. Članovi 73, 74, 85 i 86 Zakona o parničnom postupku (Zakon no 03/L-006, ZPP) koji regulišu ko može biti stranka, koje radnje može stranka da preduzima i ko može da zastupa stranku dozvoljavaju da stranke i zastupnici koji nisu registrovani kao advokati postupaju pred sudom, ali u vezi ovih odredbi član 24 Aneksa ZPK je *Lex posterior* i *Lex specialis*. Zakonodavac je doneo čl. 24 Aneksa ZPK-a kad je ZPP već postojao i čl. 24 ZPK-a uredio je poseban postupak pred posebnim sudom, koji se razlikuje od drugih sudova na Kosovu. Čl. 24 Aneksa ZPK-a ima prednost i nad čl. 29 Zakona o KAP (04/L-034, ZKAP) zbog toga što je donesen kasnije i ne uređuje zastupanje uopšteno, kako to čini ZKAP, već posebno uređuje zastupanje pred PKVS. To važi i za čl. 29.2 ZKAP, koji uređuje da Agencija „ima pravo“ da potražuje bilo koja prava preduzeća pred nadležnim sudom u ime tog preduzeća.

Pravna regulacija prema kojoj fizičko lice ne treba advokata a svi ostali trebaju advokata nije u suprotnosti sa članom 73 i 74 ZPP. Ovo nije moguće zato što se članovi 73 i 74 ne primenjuju. Oni su zamenjeni članom 24 Aneksa ZPK.

Zakon o parničnom postupku je uopšten a Zakon o Posebnoj komori je specijalizan zakon koji ima prednost.

Uslov da stranku zastupa advokat ne predstavlja povredu ustavnog prava jednakosti pred zakonom. Može da ostane otvoreno da li KAP kao „javno telo“ (čl. 1.1 ZKAP) može da traži osnovno pravo jednakosti, koje je istorijski i u svom ustavnom kontekstu pravo fizičkih lica i privatnih pravnih lica protiv države, a ne pravo državnog organa protiv države. Tužieni ima pravo da se prema njemu postupa jednako, ali ustavna jednakost ne znači da se prema svakom postupa jednako bez obzira da li je reč o razumnim i nediskriminatorским aspektima razlikovanja. Nije ni nerazumno ni diskriminatorски privilegovati fizička lica pred sudom u odnosu na pravna lica (ili javni državni organ). Često, ako ne i redovno, fizička lica nemaju finansijska sredstva da priušte advokata. To je prema ustavnim aspektima dovoljan razlog za njihovu privilegiju da se pojave pred PKVS bez advokata.

Shodno tome, može se reći da tuženog, kao svakog izuzev fizičkih lica, pred Posebnom komorom mora da zastupa advokat koji je član udruženja advokata ili advokatske komore. Budući da tuženog nije zastupao registrovani advokat, mora se smatrati da se on nije pojavio pred sudom.

2.

Međutim, nije donesena presuda zbog izostanka protiv tuženog.

a.

Što se tiče povlačenja zahteva tužioca za uključivanje u spisak radnika, sud nije morao da odlučuje o sadržaju ovog zahteva nego samo navodi da je tužba u ovom delu povučena (član 261 Zakon o parničnom postupku)

b.

Što se tiče ostalih zahteva tužbe, oni nisu prihvatljivi te se stoga ne može doneti presuda zbog izostanka. (član 52.2 Aneksa ZPK).

Zahtev o odlučivanju o plati tužioca za period od 18.05.1994. do 10.07.2007. je neprihvatljiv zato što tužilac nije odredio iznos eura koji traži i kako se računa njegova plata. Po tom pitanju tužilac traži imenovanje veštaka. Ali ovo je sada pitanje za koje je potrebno veštačenje. Sam tužilac, ili njegov advokat, moraju da jasno navedu koliki iznos novca zahtevaju i moraju da objasne kako računaju platu tužioca za period od 18.05.1994. do 10.07.2007.

Zahtev za potvrđivanje presude Opštinskog suda od 18.05.1994, takođe je neprihvatljiv. Posebna komora nema nadležnost za potvrđivanje presude iz 1994 koju je doneo sud koji je imao nadležnost, član 4.5 ZPK. Ukoliko nije priznata validnost takve presude za izvršenje tužilac može da se žali ili je mogao da se žali u postupku izvršenja izvršnom sudu.

Tužilac nema pravni interes da odluči da je on bio zakonski imenovan kao direktor DP-a dana 06.07.2004. u najmanju ruku, on nije naveo niti precizirao takav interes. Stoga, ovaj zahtev je takođe neprihvatljiv (član 254.2 Zakon o parničnom postupku)

Zbog toga, tužba, u delu u kojem nije povučena, morala je biti odbačena kao neprihvatljiva.

Sudske takse:

Sud nije odredio troškove tužiocu pošto predsedništvo suda do danas nije donelo pisani troškovnik usvojen od strane Sudskog saveta Kosova (čl. 57 stav 2 Zakona o

Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova.

Pravni lek

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. Podnosilac žalbe treba da dostavi žalbu i drugim strankama i sudskom veću u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe treba da podnese žalbenom veću dokaz da je žalba dostavljena drugim strankama.

Predviđeni rok počinje da teče u ponoć istog dana kad je podnosiocu žalbe dostavljena odluka u pisanom obliku.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u predviđenom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je uručena žalba, podnoseći pri tome svoj odgovor podnosiocu žalbe i drugim strankama.

Podnosilac žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese žalbenom veću i drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da dostavi svoj protivodgovor podnosiocu žalbe i žalbenom veću.

Alfred Graf von Keyserlingk
predsednik veća

[potpis]